

ԳՆԱԿԹ ԳԾՈՒԲՆԻՑՆԵՆ, ՆԱԲԻՆԵ ՀԵՔԵՐՑՆԵՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ

Երկրորդ, վերամշակված
հրատարակություն

4

Նկարիչ՝ Սուսաննա Ավագյան

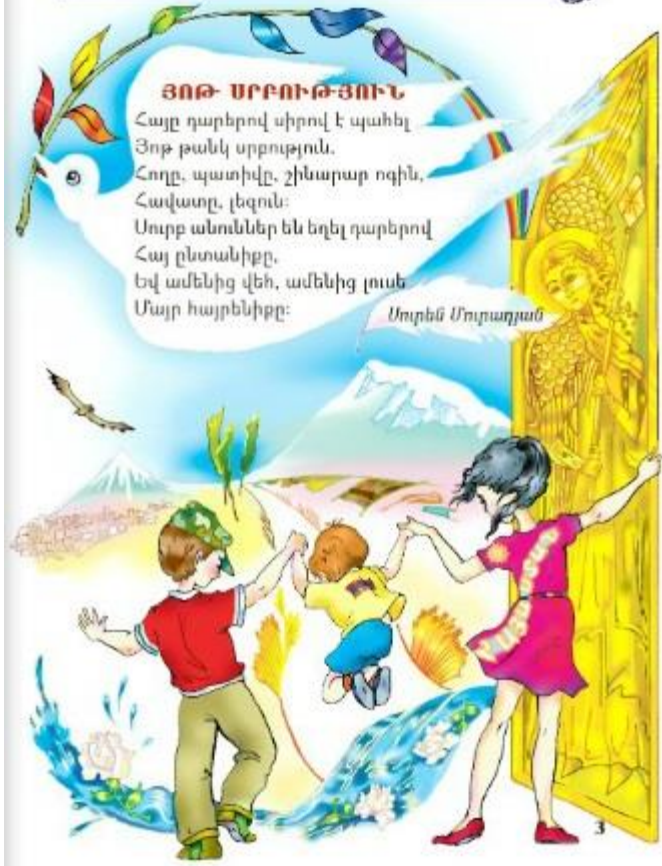
ԷԳԻԹ ԳՐԻՆՏ
Կրթամշակութային
ԵՐԵՎԱՆ 2012

1 **ՈՒՄ ԵՎԻՐԵՍ ԻՄ ՍՈՐՏԸ**

ՅՈՒՑ ՍՐԲՈՒԹՅՈՒՆ

Հաջ դարերով սիրով է պահել
Յոթ բանկ սրբույթուն,
Հողը, պատիվը, շինարար ոգին,
Հավատը, լեզուն:
Սուրբ անուններ են եղել դարերով
Հայ ընտանիքը,
Եվ ամենից վեհ, ամենից լուսե
Մայր հայրենիքը:

Մարին Մուրադյան

ԼԱՎ ԸՆԿԵՐ 1

(ըստ Աստվածաշնչի)

Մի անգամ Հիսուս իր շուրջը հավաքված մարդկանց այսպիսի պատմություն պատմեց:

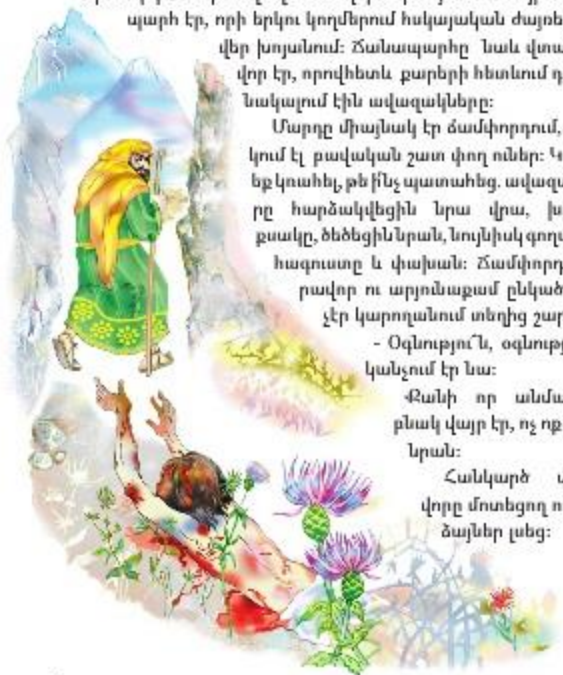
Մի մարդ ճամփա ելավ: Դա ոլորապտույտ և ամառի ճանապարհ էր, որի երկու կողմերում հսկայական ժայռեր էին վեր խոյանում: Ճանապարհը՝ նաև վտանգավոր էր, որովհետև բարեբի հետևում դարանակայում էին ավազակները:

Մարդը միայնակ էր ճամփորդում, քսակում էլ քավական շատ փող ուներ: Կարող եք կուսիկ, թե՛ ինչ պատահեց. ավազակները հարձակվեցին նրա վրա, խլեցին քսակը, ծեծեցին նրան, նույնիսկ գողացան հագուստը և փախան: Ճամփորդը վիրավոր ու արյունաքամ ընկած էր և չէր կարողանում տեղից շարժվել:

- Օգնություն, օգնություն, կանչում էր նա:

Քանի որ անմարդաբնակ վայր էր, ոչ ոք չլսեց նրան:

Հանկարծ վիրավորը մոտեցող ոտնաձայներ լսեց:

- Օգևություն,- կանչեց նա,- խնդում եմ, օգնեք ինձ:

Այն մարդը, որն իջնում էր ճանապարհով լավ էր հագնված:

Նա նայեց ճանապարհին ընկած խեղճ վիրավորին ու նկատեց արյունը: «Եթե ես մոտենամ և օգնեմ այս խեղճին,- մտածեց նա,- կարող եմ իմ շքեղ հագուստը փչացնել»: Այդ պատճառով էլ ձևացրեց, թե չի տեսել ընկածին, և արագ հեռացավ:

«Ես արյունաքամ կլինեմ», - մտածեց վիրավոր ճամփորդը:

Քիչ հետո կրկին ոտնաձայներ լսվեցին: Վիրավոր ճամփորդն ուժերը հավաքեց ու կանչեց.

- Օգևություն, օգևություն:

Անցորդը շտապում էր: Նա, իհարկե, լսեց օգևության կանչող վիրավորի ձայնն ու մի հայացք գցեց նրա վրա, սակայն զլուխն իսկույն շրջեց: «Եթե օգնեմ այս մարդուն, կուշանամ: Ձևացնեմ, իբր չլսեցի», - որոշեց նա ու քայլերն արագացնելով՝ շարունակեց ճանապարհը:

«Հիմա կմնունեմ,- մտածեց խեղճ ճամփորդը:- Ոչ ոք օգևության ձեռք չի մեկնում ինձ»:

**ճամփորդ
հայացք
արյունաքամ
ոչ ոք
իբր**

Նկատ

Հավըր թնով կրոջի,
մարդը՝ բարեկամով:
Հակակամ

Բառախաղ

Գութը գտավ գրատատին,
Գրատատին գրաախրտ,
Գլուխ գլխի տվին երկար
Եվ անգութին ... գրագին:

Բառերի գանձատուփ

1. Ծարբերից ընտրիր և կողք կողքի գրիր հոմանիշ բառերը:
*հակապական անմարդարևակ շքեղ ոլորապտույտ
 ծոտամուտ ճոխ խոշոր ամայի*
2. Գրիր վտանգավոր և հակադաս բառերի հականիշները:
3. Մեկ բառով ինչպե՞ս կասես
 ա) օգևության ձեռք մեկնել, բ) հայացք գցել:

4. *Ուռնաձայն* բառը բաղադրիչների բաժանիր: Երկրորդ արմատով բարդ բառեր կազմիր:

5. *Հնրանայ, գնայ, լվանայ* բառերի արմատներով և *-ացք* ածանցով բառեր կազմիր *հայացք* բառի նմանությամբ:

Հարցերի և առաջադրանքների արկղիկ

1. Գրիր դեպքերի Նկարագրությունը.

ա) Մի մարդ ճամփա ելավ:

բ) Նա միայնակ էր ծամփորդում, քսակում էլ շատ փող ուներ:

գ)

2. Նկարագրիր այն ճանապարհը, որով անցնում էր մարդը:

3. Նկարագրիր այն երկու անցորդներին, որոնք չօգնեցին վիրավորին:

4. Ինչպես կվարվեիր, եթե վիրավոր մարդը քո ճանապարհին ընկած լիներ:

Պատմությունների զամբյուղ

1. Մանուկների Աստվածաշնչից Հիսուսի մեկ ուրիշ պատմություն կարդա և պատմիր ընկերներիդ:

2. «Զարսիրտ մարդու վերջը» վերնագրով շարադրություն գրիր:

Տեքստի սկզբնամասում գտիր այն բառը, որ նշանակում է՝ բաքնվել՝ մեկի վրա հանկարծակի հարձակվելու համար:

Դաջարի պահ

Քսակ է կոչվում այն փոքրիկ տուպրակը, որի մեջ անցյալում փող էին պահում: Հիմա քսակի փոխարեն օգտագործում են

դ								կ
---	--	--	--	--	--	--	--	---

ԼԱՎ ԸՆԿԵՐԸ 2

(ըստ Աստվածաշնչի)

Ճանապարհին անօգնական ընկած հուսահատ վիրավորը ծարավ էր, վերքերն էլ ցավում էին, իսկ արևն ավելի ու ավելի կիզիչ էր դառնում: Հանկարծ նա կրկին մոտեցող ձայն լսեց, բայց այս անգամ ոչ թե մարդու ոտնաձայներ, այլ ավանակի դոփյուններ:

Ճամփորդը շատ էր թուլացել, գրեթե ուժասպառ էր եղել: Նա փորձեց ձայն տալ, օգնության կանչել, բայց կարողացավ միայն հագիվ լսելի ձայնով շշնջալ.

- Օգնե՛ք ինձ, ինդրում եմ, օգնե՛ք ինձ:

Ավանակով ճամփորդող մարդը, որ օտարական էր, լսեց վիրավորի թույլ կանչը: Նա նայեց ճանապարհին ընկած մարդուն ու անմիջապես գուշակեց կատարվածը: «Լսե՛ղճ մարդ,- հուզված մտածեց նա,- ես կփորձեմ օգնել քեզ»:

Օտարականը հանեց իր պայուսակը, որի մեջ դեղորայք,

վիրակապ և ջուր կար: Նա խնամքով մաքրեց վիրավոր ճամփորդի վերքերն ու վիրակապեց, ջուր տվեց, որ խմի ու ծարավը հագեցնի, հետո զգուշությամբ նստեցրեց ավանակի վրա:

Բարի մարդը քայլում էր ավանակի կողքով՝ մի ձեռքով պահելով նրա վրա նստած վիրավորին: Շուտով հեռվում անկայծող լույսեր երևացին, և օտարականը թեթևացած շունչ քաշեց, արդեն մոտենում էին փոքրիկ